

РЕШЕНИЕ

№ 3405

гр. София, 01.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Юлия Раева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **4179** по описа за **2010** година докладвано от съдия Юлия Раева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на С. срещу Решение от 16.04.2010 г. по НАХД № 9527/2009 г. на С районен съд, НО, 106-ти състав. С посоченото решение е отменено Наказателно постановление (НП) изх. № ЗД0654/03.08.2009 г., издадено от директора на С., с което на основание чл. 218, ал. 2, вр. чл. 56, ал. 1 от Закона за здравето (ЗЗ) и чл. 2, т. 5 от Наредбата за условията и реда, при които се допуска по изключение тютюнопушене в особени зони на закритите обществени места и на закритите работни помещения на „П.-ВИ-А. Б.” е наложена имуществена санкция в размер на 300 (триста) лева.

В съдебно заседание страните, редовно призовани, не се явяват и не се представляват.

Представителят на С градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна и моли да бъде оставено в сила решението на СРС.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срок, от процесуално легитимирано лице, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Въз основа на събраните в съдебното производство доказателства, районният съд е приел за установено от фактическа страна, че с фирма „П.-ВИ-А. Б.“, ЕИК №*, със седалище и адрес на управление гр. С., ж. к. „Л.“, Б. 3, В. А, . 5, ап. 10 стопанисвал обект-магазин за търговия с насипно кафе и чай. На 14.07.2009 г. служител на С. - св. Илия Тасев осъществил проверка на търговския обект, стопанисван от "П.-ВИ-А. Б.". На същата дата на търговеца бил съставен АУАН бланков № 000271, в който като нарушени материални разпоредби били отразени нормите на чл. 56, ал.1 от Закона за здравето и чл. 2, т. 5 от Наредба за условията и реда, при които се допуска по изключение тютюнопушене в обособени зони на закритите обществени места и на закритите работни помещения. Актът бил съставен и предявен на управителя и представителя на търговеца - А. Б.. На 03.08.2009 г. въз основа на така съставения АУАН било издадено процесното Наказателно постановление изх. № ЗД 0654/03.08.2009 г., с което на основание чл. 231 и чл. 218, ал.2 от Закона за здравето на "П.-ВИ-А. Б." е била наложена „имуществена санкция" в размер на 300 (триста) лева за нарушение на чл. 56, ал. 1 от Закона за здравето и чл. 2, т. 5 от Наредба за условията и реда, при които се допуска по изключение тютюнопушене в обособени зони на закритите обществени места и на закритите работни помещения. НП било подписано от лице, различно от директора на С. Л К.

Изложената фактическа обстановка съдът е приел за установена въз основа на приетите по делото писмени доказателства, от показанията на разпитания свидетел Т и от заключението на назначената и изслушана в съдебно заседание СГЕ. Съдът е кредитирал изцяло показанията на свидетеля Т и заключението на назначената по делото СГЕ, във всички части (относно авторството на подписа в процесното наказателно постановление и съответно относно липсата на идентичност на подписа, положен в графа "директор на СРИКОЗ: ... Л. К" с този на лицето, заемащо длъжността директор на СРИКОЗ - Л К към датата на издаване на наказателното постановление), като пълно, изчерпателно и компетентно дадено.

От правна страна съдът е приел, че обжалваното НП е издадено от некомпетентен орган. Съдът се е позовал на разпоредбата на чл. 231 от Закона за здравето, съгласно която нарушенията по чл. 210 - 217 и чл. 218, ал. 1, 2, 3, 4, 5 и 6 се установяват с актове, съставени от държавни здравни инспектори, а наказателните постановления се издават от директора на РИОКОЗ. В конкретния случай съдът е приел, че по категоричен начин е установено, че към датата на издаване на наказателното постановление директор на С. е бил Л К (видно от приложената по делото заповед за прекратяване на трудово правоотношение). Същият е бил посочен и като издател на НП (в титулната му част). Същевременно обаче в съдебното производство по категоричен начин е установено, че подписът в съответната графа не е този на К. Ответникът в

първоинстанционното производство не е ангажирал доказателства относно самоличността на лицето, подписало НП и на какво основание е разполагало с компетентност да издава НП. По изложените съображения съдът е счел, че съответното лице не е разполагало с материална компетентност да санкционира нарушители по Закона за здравето. Поради наличието на посочените формални предпоставки за отмяна на процесното НП съдът е отбелязал, че е безпредметно обсъждането на материалната законосъобразност на НП.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

В случая съдът намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно. Настоящият съдебен състав споделя напълно изложените от районния съд мотиви от фактическа и правна страна. Крайният извод на съда, че НП е издадено при липса на материална компетентност, е изведен въз основа на задълбочен анализ на събраните по делото доказателства и при правилно приложение на материалния закон. Изложеният довод в касационната жалба, че наказателното постановление е издадено при заместване на титуляря въз основа на валидно издадена заповед за заместване, не е подкрепено с доказателства. Предвид изложеното съдът намира, че не са налице основания за отмяна на обжалваното решение и същото следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд С.-град, V касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 16.04.2010 г. по НАХД № 9527/2009 г. на С районен съд, НО, 106-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.